

هیئت داوران نشریه در دوره قبل

مهندس اشراقی اذر هدایت (شرکت مهندسان مشاور سازه)
 دکتر اکیا ماندانا (پژوهشگاه شیمی و مهندسی شیمی ایران)
 دکتر امام جمعه زهرا (دانشگاه تهران)
 دکتر ایراندخت اکبر (پژوهشگاه صنعت نفت)
 دکتر بدری ناصر (دانشگاه صنعتی شریف)
 دکتر پازوکی محمد (پژوهشگاه مواد و انرژی)

دکتر پوراصغریان فاطمه (دانشگاه تهران)
 دکتر پورافشاری پیمان (دانشگاه تهران)
 دکتر پهلوانزاده (دانشگاه تربیت مدرس)
 دکتر خیاطی غلامعلی (دانشگاه گیلان)
 دکتر دهنوی علی محمد (دانشگاه امام حسین(ع))
 دکتر شفیع سیروس (دانشگاه صنعتی سهند)
 دکتر علایی ابراهیم (پژوهشگاه صنعت نفت)
 دکتر کاه‌فروشان داود (دانشگاه صنعتی سهند)

دکتر کثیری نوراله (دانشگاه علم و صنعت ایران)
 دکتر معیری حسین (دانشگاه صنعتی امیرکبیر)
 دکتر مقدس جعفرصادق (دانشگاه صنعتی سهند)
 دکتر موسوی محمود (دانشگاه فردوسی مشهد)
 دکتر وفاجو لیلا (دانشگاه آزاد اسلامی - تهران جنوب)
 دکتر هاشمی نجف آبادی سمیره (دانشگاه تربیت مدرس)
 دکتر یزدیان فاطمه (دانشگاه تربیت مدرس)

لزوم توجه به ویرایش زبان و بیان مقالات علمی در نشریات فارسی

چند سال بعد از انقلاب فعالیت دوره سوم فرهنگستان زبان و ادب فارسی برای سامان دادن به برابر نهادهای واژگان و اصطلاحات فارسی واژگان و اصطلاحات بیگانه آغاز شد. بیش از ۲۰۰ محقق زبان فارسی و استاد برجسته و پرسابقه علوم مختلف در زیر سقف فرهنگستان زبان و ادب پارسی با عشق و علاقه و جدیت فراوان در قالب گروه‌های مختلف دور هم جمع می‌شوند و با وسواس علمی و زبان‌شناختی به وضع و انتخاب واژگان علمی مناسب برای زبان فارسی می‌پردازند.

حاصل این تلاش سی ساله و صرف وقت چند صد هزار ساعت استادان برجسته کشور، تصویب ۱۰۰۰۰ واژه پرسامد علمی توسط شورای عالی فرهنگستان است که به صورت‌های مختلف از جمله جزوه، کتاب و نشر الکترونیکی در اختیار استادان و پژوهشگران و نویسندگان کتاب و مقاله‌های علمی قرار دارد.

اکنون که رونق مقاله نویسی و همین‌طور ترجمه کتاب‌های درسی از زبان‌های بیگانه به اوج رشد خود رسیده است، در هر سال صدها کتاب درسی و هزاران مقاله علمی به زبان فارسی منتشر می‌شود، جا دارد که پژوهشگران و استادان دانشگاه این تلاش همکاران خود در فرهنگستان را ارج نهند و از این واژگان فارسی در متن‌های علمی خود برای بیان مفاهیم و اصطلاحات حوزه تخصصی خود بهره گیرند. متأسفانه دیده شده است که در برابر یک واژه بیگانه، چند معادل فارسی توسط استادان مختلف وضع شده که هر یک فکر می‌کنند واژه خودشان بهترین انتخاب است و دیگر واژه‌ها را بعضاً به سخره می‌گیرند. از این موارد فراوان اتفاق می‌افتد. دانشجوی فارسی زبان در جستجوی مطلب علمی به متون مختلف مراجعه می‌کند و با دیدن این معادل‌های مختلف به نوعی سرگیجه مبتلا می‌شود و در نهایت به این نتیجه می‌رسد که متون فارسی قابل فهم نیستند و بهتر است با همان زبان شکسته و الکن خود به متن‌های خارجی بسنده کند.

نشریه مهندسی شیمی ایران سعی دارد از این شماره با همکاری یکی از صاحب‌نظران و ویراستاران سرشناس کشور که آشنایی کامل با اکثر واژگان علمی فارسی دارد، تمامی مقالات پذیرفته شده را ویرایش کند، به طوری که واژگان علمی به کار گرفته شده در مقالات مختلف یکسان شوند و به این ترتیب، هم خوانندگان به تدریج با این واژگان آشنا می‌شوند و از سردرگمی نجات می‌یابند، و هم در جهت رواج و کاربردهای واژگان مصوب فرهنگستان، گامی برداشته می‌شود.

روشهای ممکن برای شناساندن و ترویج این واژه‌هاست. اما استادان و پژوهشگران نیز می‌توانند نقش ارزنده‌ای برای رواج این واژه‌های علمی و نهایتاً قابل فهم کردن متون علمی فارسی ایفا کنند.

نشریات علمی از جمله نشریه مهندسی شیمی ایران در هر شماره خود، نتیجه فعالیت‌های علمی چندین پژوهشگر را در قالب چند مقاله ارائه می‌کند. این پژوهشگران اگرچه در رشته علمی خود صاحب‌نظرند و یافته جدید علمی خود را در قالب یک مقاله ارائه می‌دارند، اما اکثراً آشنایی زیادی با واژگان مصوب فرهنگستان ندارند و در نتیجه در یک شماره نشریه یک اصطلاح علمی Facultative Lagoon با برابر نهادهای مختلف فارسی بیان می‌شود و طبیعتاً سردرگمی خواننده را به دنبال دارد. متأسفانه بعضی استادان هم بر این عقیده‌اند که زبان فارسی قابلیت گسترش واژگانی علمی را ندارد و بهتر است همان واژه بیگانه به کار برده شود (که جای بحث آن در این سخن کوتاه نیست).

نشریه مهندسی شیمی ایران سعی دارد از این شماره با همکاری یکی از صاحب‌نظران و ویراستاران سرشناس کشور که آشنایی کامل با اکثر واژگان علمی فارسی دارد، تمامی مقالات پذیرفته شده را ویرایش کند، به طوری که واژگان علمی به کار گرفته شده در مقالات مختلف یکسان شوند و به این ترتیب، هم خوانندگان به تدریج با این واژگان آشنا می‌شوند و از سردرگمی نجات می‌یابند، و هم در جهت رواج و کاربردهای واژگان مصوب فرهنگستان، گامی برداشته می‌شود.

البته یکی از وظایف فرهنگستان زبان فارسی استفاده از تمامی